

Ankenævnet *for* Forsikring

Den 5. august 2020 blev i sag nr. 95004:

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

mod

Købstædernes Forsikring GS
Strandgade 27A
1401 København K

afsagt

k e n d e l s e :

Klageren har bilforsikring. I klageskema af 10/3 2020 til nævnet har klagerens repræsentant bl.a. anført:

"Kort redegørelse for sagen

Dækningsberettiget skade på bil. Selskab gør krav på tilbagebetaling af udbetalt erstatning.

Der er ikke løftet bevisbyrde fra selskabets side om, at forsikringstager ikke er rette bruger af bilen.

Selskabet har alene fremsat gisninger om, at de ikke mener forsikringstager er rette bruger af bilen. Dette kan naturligvis ikke tages til følge.

Selskabet har indgivet inkassoerklæring, da selskabet mener de har ret til tilbagebetaling af udbetalt erstatningsbeløb.

Selskabet fremføre alene FAL § 6 som værende årsag hertil, hvilket er gennemgået nærmere i vedhæftede akter. Selskabet har ikke løftet bevisbyrden for, at FAL § 6 kan tages i brug.

Hvad vil du konkret opnå hos selskabet?

At selskabet frafalder deres tilbagebetalingskrav og anerkender, at der er tale om en dækningsberettiget forsikringsbegivenhed.

Dermed skal selskabet naturligvis tilbagekalde inkassovarsel mv.

Krav fra selskab er: 192.356,00 kr."

Ankenævnet for Forsikring

2.

95004

Selskabet har i brev af 31/3 2020 til nævnet bl.a. redegjort for sagsforløbet og afgørelsen således:

"Vi bekræfter modtagelsen af ovennævnte ankenævnsklage, hvor leasingtager (herefter LT), [klageren] repræsenteret af [klagerens repræsentant], klager over at Købstædernes Forsikring (herefter KF)

Klagen drejer sig om, at KF kræver skadeudgiften dækket af LT, i forbindelse med en kontanterstatning til ejer for det forsvundne køretøj.

Bilen er af mærket [...], med registreringsnummer [...]

Køretøjet er indtegnet på leasingselskabets, [...], flådeaftale og for forsikringen gælder forsikringsbetingelserne MOB-1308 (bilag 1)

Leasingselskabet står som forsikringstager på policen og LT står noteret som bruger på policen. Samme oplysninger fremgår hos SKAT og derved også på køretøjets registreringsattest.

Gennemgang af sagen

Sagen er oprettet på baggrund af en online-anmeldelse der er udfyldt af FT d. 06.01.2019 (bilag 2)

FT anmelder tyveri af bilen, sket d. 01.01.2019.

I forbindelse med behandling af skadesagen, bliver sagen udtaget til kontrol, og vores skadeskonsulent (herefter SK) undersøger sagen nærmere. (undersøgelsesrapport bilag 3)

Da det er LT's søn, [klagerens søn], der anmelder skaden, tager SK kontakt til [klagerens søn].

I samtalen med LT's søn, [klagerens søn], erkender han at være fast bruger af køretøjet.

Med henvisning til Forsikringsaftalelovens § 7, og som konsekvens heraf opkræves LT hele skadeudgiften jf. FAL § 6, stk. 1, da vi ikke ville have indtegnet køretøjet, hvis vi havde været vidende om det faktuelle brugerforhold.

Dette meddeler vi LT i brev af 23.05.2019

Leasingselskabet/ejer er noteret på policen som forsikringstager og har jf. de gældende vilkår krav på erstatning, da de ikke har været vidende om, at bruger af køretøjet var en anden af LT.

Der er aftalt en erstatning på 200.000 kr. iht. den af taksator udfærdiget erstatningsopgørelsen. (bilag 4) Der er udbetalt 192.156,00 kr. i erstatning, da selvrisiko på 7.844 kr. er modregnet i udbetalingen.

I forbindelse med udbetaling af erstatning til leasingselskabet, sender vi opkrævning til LT på det tilsvarende beløb d. 28.08.2019.

FT klager ved [klagerens repræsentant] over afgørelsen i mail af 20.12.2019.

Ankenævnet for Forsikring

3.

95004

Klagen besvares d. 17.01.2020, hvor kravet fastholdes og der sendes i samme forbindelse inkassovarsel til LT.

De øvrige henvendelser fra [klagerens repræsentant], giver ikke anledning til at vi ændrer på vores afgørelse.

Sagen indbringes herefter til Ankenævnet for Forsikring.

Grundlag for afgørelsen

I forbindelse med at køretøjet leases og ønskes forsikret igennem leasingselskabets flådeaftale, er kontrakten mellem [leasingselskabet] og LT underskrevet af leasingtager. (bilag 5)

Forlængelsen er underskrevet elektronisk af LT og det er verificeret med NemID. (bilag 6)

NemID er personligt og kræver både oplysninger om bruger-ID en adgangskode og en engangskode.

Der fremgår ingen oplysninger i hverken nuværende eller tidligere fremsendte klager, at LT afviser at have indgået denne leasingaftale.

Det er i øvrigt først i klage til ankenævnet, at det fremgår at LT skulle være fast bruger. Dog kun i indirekte vendinger.

Dette strider direkte imod hvad LT's søn, [klagerens søn], har forklaret.

- [Klagerens søn] bekræfter at han er fast bruger.
- [Klagerens søn] bekræfter at det er ham, der har betalt førstegangsydelserne såvel som de løbende leasingydelser, både ved aftalens indgåelse og ved forlængelse af kontrakten.
- [Klagerens søns] betaling af leasingydelser fremgår af hans kontoudtog

Ud klip fra kontooversigt

20.12.2018	Ingen kategori - Andet	Fak 14036 bil	-4.617,00
29.11.2018	Ingen kategori - Andet	Fak 13099	-4.617,00
15.10.2018	Ingen kategori - Andet	Fak 12473	-4.617,00
24.09.2018	Ingen kategori - Andet	Fak 11718	-4.617,00
16.08.2018	Ingen kategori - Andet	Fak 10958	-4.617,00

Osv.

Det fulde kontoudtog er modtaget til skaden.

- [Klagerens søn] bekræfter, at det er ham, der har afholdt udgifter til reparation og service af køretøjet. (bilag 7) .

Leasingselskabet oplyser til undersøgelsesrapporten, at efter leasingkontraktens indgåelse har alt kommunikation til leasingselskabet foregået til og fra [klagerens søn] og det er sket elektronisk.

Det er [klagerens søns] mailadresse, der fremgår i skadeanmeldelsen.

Det er [klagerens søn] der har udfyldt og underskrevet tyverierklæringen (bilag 8)

Det er [klagerens søn], der foretager anmeldelse af tyveriet til politiet (bilag 9)

Med henvisning til de oplysninger vi har i sagen, finder vi de hævet over enhver tvivl, at det er [klagerens søn], der er fast bruger af køretøjet.

Vi finder det ligeledes sandsynliggjort, at LT bevist har deltaget i at lease køretøjet, da LT har benyttet sit NemID til underskrivelse af leasingaftalen.

LT var eller burde være vidende om, at det var [klagerens søn], der skulle være primær bruger af køretøjet.

LT var eller burde være vidende om, at [klagerens søn] ikke selv kunne lease køretøjet pga. frakendelse af og efterfølgende manglende generhvervelse af kørekort til bil.

Det er vores opfattelse at LT ikke har overholdt sin oplysningspligt, og at LT bevist har afgive urigtige oplysninger omkring brugerforholdet, da han oprettede leasingkontrakten.

Ud fra ovenstående er det vores opfattelse, at LT er vidende om omstændigheder omkring sønnens manglende kørekort samt, at LT er vidende om, at dette har betydning for leasingselskabet såvel som forsikringselskabet i forhold til oprettelse af leasingkontrakt og forsikring.

På side 3, § 4 i leasingkontrakten fremgår følgende:

§ 4 Under leasingperioden

4.1 Det er Lessees ansvar under leasingperioden at overholde samtlige regler og love mv. som er forbundet med besiddelsen og anvendelsen af køretøjet. Lessee bærer derfor selv ansvaret for alle krav der måtte opstå som følge af mangelfuld overholdelse. Dette gælder også krav opstået fra eventuelle tredje parter.

Det er i strid med § 4 i leasingkontrakten at lease køretøjet uden at have førerbevis. Det ville derfor ikke have været muligt at lease køretøjet uden kørekort, da det er i strid med gældende regler og love.

Når det ikke er muligt at lease et køretøj hos leasingselskabet, er det heller ikke muligt at få et køretøj forsikret via leasingselskabets flådepolice.

Forsikringen ville således aldrig være tegnet, hvis vi havde haft kendskab til det reelle brugerforhold og det faktum, at [klagerens søn] ikke havde kørekort.

Det er på dette grundlag og med henvisning til Forsikringsaftalelovens § 7, og § 6, stk. 1 at vi nu tilbagesøger vores udgift hos LT.

Vi fastholder derfor at LT skal betale 192.156,00 kr. til KF.

Det vores opfattelse at sagen er behandlet iht. praksis.

Ankenævnet for Forsikring

5.

95004

Som eksempel på ankenævnspraksis henviser vi til AK 88.132, hvor selskabet havde fået urigtige oplysninger om brugerforholdet."

Klagerens repræsentant har i brev af 15/4 2020 til nævnet bl.a. anført:

"Efter modtagelse af selskabets høringsvar samt dokumenter uploadet på sagen, må det blot konstateres, at de taler klagers vej frem for selskabets. Der er ikke megen dokumentation i det fremlagte der går selskabets vej. Alle de forhold vi har belyst indtil videre, er nu dokumenteret via selskabet. Vi har til dato oplyst, hvor dårligt [klageren] er til dansk, hvorfor hans søn [...] tager sig af alle kontaktmæssige opgaver. Derfor står [klagerens søn] som værende til stede og værende kontaktperson på mange af de dokumenter, som selskabet nu fremlægger.

Vi har på intet tidspunkt nægtet, at [klagerens søn] hjælper sin far med en masse i dagligdagen – og hvis dette nu er grov uagtsomhed, hvornår må man så hjælpe længere? Der er intet på denne sag der taler for, at der skulle være handlet med grov uagtsomhed, gjort brug af urigtige oplysninger og dermed handlet svigagtigt.

[Klageren] er primær bruger af bilen og derfor er bilen indregistreret i overensstemmelse med selskabets fremlægning. [Klageren] er bruger og [leasingselskabet] er derfor forsikringstager. Hvis selskabet mener andet er tilfældet, så må de løfte bevisbyrden her for. Dette er ikke sket til dato og der er intet som tyder på, at forholdet skulle være anderledes end oplyst af forsikringstager og [klageren].

Der er derfor ej heller løftet bevisbyrde fra selskabets side om, at bruger af bilen skulle have handlet svigagtigt og selskabet dermed er berettiget til at gøre brug af FAL § 6 eller afvise erstatning på bilen.

At ovenstående er sandheden på sagen, dokumenteres direkte i Politirapporten/anmeldelsen, hvor der netop fremgår, at [klagerens søn] (søn) er anmelder og fører ordet, mens faderen, [klageren] (forsikringstager) sidder med og derfor ikke er den direkte anmelder. Dette er forårsaget af den noget dårligere kommunikation på dansk, hvorfor [klagerens søn] altid fremgår som værende kontaktperson og den der står på diverse rapporter, faktura mv., da det er ham som søn og bedre dansktalende, som varetager denne del i familien. Dette er der ikke noget kriminelt i.

Anmeldelsesrapport

Dato: Tirsdag den 01. januar 2019
Rettet: Tirsdag den 01. januar 2019

Journalnr.: [REDACTED]

Anmelder ANM [REDACTED] ringede og oplyste, at [REDACTED] personbil, [REDACTED] var stjålet fra ovennævnte adresse, hvor både ANM og hans far bor - pt uvist om den er fjernet med rette nøgle, det ville ANM og hans far undersøge når de kom hjem igen - vejledt om at hvis nøglen også er fjernet fra hjemmet, så skal de ringe igen og anmelde indbrud.

Pt ingen umiddelbare spor eller mistanke.

Det skal her siges, at der af rapporten yderligere fremgår, at Politiet ikke mener der er grundlag for en yderligere efterforskning, da de ikke finder noget kriminelt forhold og ej heller kan sætte

anmelder/bruger i forbindelse med tyveriet. Der findes ikke ud fra oplysningerne som er afgivet, en mulighed for, at definere hvem eller hvor gerningsperson er.

Grundlag for afgørelsen

Under henvisning til selskabets punkt 'Grundlag for afgørelsen' skal det oplyses, at selskabet ikke har fundet forhold, som kan være berettiget til at opkræve [klageren] den udbetalte erstatning. Der er intet på sagen der indikerer, at [klageren] ikke skulle være den primære bruger af køretøjet og at leasingkontrakten ikke er udfyldt korrekt, hvorfor FAL § 6 ikke kan gøres gældende på den pågældende sag.

Det noteres i øvrigt, at selskabet mener det er direkte stridende mod deres betingelser, at en anden person betaler ydelser på et tegnet forhold uden for selskabets område. Det må betegnes som værende fuldstændig udenfor al lov og ret, at selskabet afviser forholdet på, at en anden betaler ydelserne. Betyder det at alle selskabets forsikringstagere, hvor en anden end den som står anført som forsikringstager, foretager sig noget kriminelt eller bliver nægtet erstatning, hvis en anden betaler deres forsikringsydelse?

Vi finder den pågældende oplysning om, at [klagerens søn] står opført som ydelsesbetaler, som værende uden indvirkning på, hvordan sagens udfald skal lande. Hvis man ikke længere må betale for andre, så er der nok relativt mange unge mennesker, som skal tage en snak med deres far eller mor, da disse betaler deres forsikringsydelse.

Det skal yder mere oplyses, at forsikringsselskabet fremfører en del udtalelser fra [klagerens søn] på sagen. Mig bekendt er det ikke dokumenteret, at selskabet har fået disse oplysninger, men er blot udsagn fra selskabet om, at dette skulle være oplyst fra [klagerens søn]. Mig bekendt er dette ikke oplyst af [klagerens søn] i de vendinger selskabet bruger, hvorfor det naturligvis ikke kan tages til følge.

Selskabets udlægning af sagen er naturligvis, at føre bevis for egen vinding. Medmindre selskabet har bevis for, at [klagerens søn] skulle have sagt dette, kan dette ikke tages til følge. Hertil vil det kræve et dokument med [klagerens søns] underskrift på, at denne har udtalt dette. Findes en sådan tro og love-erklæring ikke, er dette blot endnu en påstand fra selskabet, som ikke kan tages til følge.

Vi skal henlede Ankenævnets opmærksomhed på følgende:

- *I afvisningsbrev af 23. maj 2019 fremgår;*
[Klagerens søn] oplyser, at han er bruger af køretøjet

Man kan jo undre sig over, hvordan vi fra den 23. maj 2019 er gået fra [klagerens søn] var bruger af bilen, til i dag at omhandle [klagerens søn] skulle være primære bruger? Der bliver ganske enkelt lagt flere udtryk på de udtalelser, som er kommet løbene på sagen. Altså er det tydeligt for enhver, at selskabet gør en dyd i, at udstille [klageren] og [klagerens søn] som værende utroværdige. Men faktisk er det selskabet selv, som fremgår dybt utroværdige, da der konstant bliver tilagt forhold på sagen, som ikke var eller er til stede, men som selskabet ville elske var til stede, da det ville stille dem i en gunstig position.

Dette dokumenterer blot vores antagelser igennem hele sagen. Selskabet har ikke bevisgrundlag for, at der skulle være tale om grov uagtsomhed og der er afgivet svigagtige oplysninger. Der er

hele tiden tale om, at [klageren] er primær bruger og [klageren] har lånt bilen. Af samme grund svarede han ja til, at han brugte bilen. Ikke at han var primær bruger af bilen. Men det har selskabet så fået det drejet til, hvilket ikke kan tages til følge.

Selskabet fremfører herefter en del påstande, som blot er udsagn der ikke kan dokumenteres. Det skal her gøres helt klart, at selskabet på ingen måde har løftet bevisbyrden fr, at selskabet er berettiget til at gøre brug af FAL § 6, urigtige oplysninger.

Der er ikke dokumenteret, at [klageren] ikke skulle være den primær bruger af bilen. Dette forhold er hverken nævnt eller undersøgt og selskabet har slet ikke gjort brug af oplysninger omkring denne person, men ligger alene til grund, at søn skulle have oplyst andet. Der har dog aldrig været spurgt ind til i hvilket omfang de to brugte bilen. Selskabet har blot konstateret, at [klageren] har underskrevet og [klagerens søn] har oplyst han brugte bilen. Det gør ikke at der er tale om urigtige oplysninger.

Det er ikke dokumenteret af selskabet, at [klagerens søn] ikke må bruge køretøjet. Det er ikke dokumenteret af selskabet, at [klageren] ikke skulle være den primære bruger af bilen. Vi ser derfor ingen grund til, at selskabet nægter at fjerne opkrævning, da den er uberettiget fremsendt.

Selskabet må forholde sig til de regler de er underlagt. Her fremgår med al tydelighed, hvornår der er dækning for en bil og hvornår selskabet kan påberåbe sig afvisningsårsager. Selskabet kan ikke påberåbe sig forhold, som fremgår i en leasingkontrakt, som er et forhold mellem [klageren] og leasingfirma. Det har intet med forsikringsselskabet at gøre, hvorfor de ikke kan påberåbe sig forhold i leasingkontrakten. Det er forhold som ikke vedrøre selskabet. De må forholde sig til egne betingelser, hvilket de ikke formår.

Derfor kan det naturligvis ikke tages til følge, når selskabet fremhæver forhold i leasingkontrakten, som de påstår ikke skulle være opfyldt. Men det er et forhold der ligger mellem leasingselskabet og leasingtager. Ikke noget forsikringsselskabet kan påberåbe sig.

Det skal her fremhæves, at forholdet i leasingkontrakten er opfyldt til fulde, da der er tegnet leasing af en med førerret og der derfor også er tale om et lovligt formål. Igen taler selskabet mod bedreviden uden at kunne argumentere eller dokumentere andet. Det kan derfor ikke tages til følge, at selskabet pludselig inddrager andre mellemværende og kontrakter, som ikke vedrører selskabet.

Opsummering

Det kan af tidligere fremlagte høringssvar dokumenteres, at selskabet ikke er berettiget eller har opfyldt reglerne for brug af FAL § 6, urigtige oplysninger. Der er ej heller dokumenteret grov uagtsomhed på nærværende skadesag, hvorfor vi ikke kan se selskabets berettigelse i, at opkræve [klageren] skadesudbetalingen.

Urigtige oplysninger

FAL § 4 – 10 Urigtige risikoplysninger ved tegning.

FAL § 4. Svig – Selskabet har bevisbyrden.

- Svigagtige oplysninger/udeladelser
- Med vinding for øje
- Af betydning for selskabet.

Konsekvens: Afvisning.

Der er dog intet af ovenstående selskabet kan løfte bevisbyrden for. [Klageren] er primær bruger af bilen og der er indtegnet forsikring på korrekte oplysninger. [Klageren] ville næppe have for øje, at få vinding ud af denne situation, da der er tale om en leasingbil. Herudover var han glad for bilen, hvorfor leasingperioden blev forlænget. Ville ikke give mening at få bilen stjålet, da dette ikke ville give nogen vinding og ej heller have økonomisk incitament for [klageren].

FAL § 5. God tro – Forsikringstager har bevisbyrden.

- At forsikringstager hverken vidste eller burde kende til de faktiske forhold.

Konsekvens: Dækning.

Forsikringstager har i god tro tegnet leasingkontrakt på bilen, som værende den primære bruger af bilen og den som skal bruge bilen i dagligdagen. Der af fremgår underskrift via NemID og fremlagt kørekort. At det skulle have så store økonomiske konsekvenser at låne bilen ud til sin søn en gang imellem, så denne kan kører den til og fra værksted mv., kunne [klageren] ikke være vidende om. [Klageren] har ikke været i ond tro, da der alene er tale om, at sønnen låner bilen i ny og næ.

FAL § 6. Uagtsomme oplysninger – Forsikringstager har kendskab til oplysninger, men er uvidende om deres betydning.

STK 1. Selskabet bevisbyrde.

- Hvis man ikke ville tegne forsikring, såfremt man havde kendt til forholdene.

Konsekvens: Afvisning.

Der kan af gode grunde ikke blive tale om en afvisning, da selskabet altid vil tegne forsikring på en person, som underskriver en leasingkontrakt i god tro og med kørekort, som ikke er belemret med skadesager fra tidligere selskaber eller stor skadehistorik. Derfor kan selskabet ikke påberåbe sig denne, da de altid vil indtegne en person som [klageren].

FAL § 7. Oplysningspligt – Selskabet har spørgepligt.

- Hvis forsikringstager ikke oplyser om et risikoforhold så får det kun konsekvenser, hvis udeladelser er grov uagtsom.

Hvilke spørgsmål? Selskabet har aldrig stillet spørgsmål til forholdet omkring [klageren] og denne bil. Først da bilen bliver stjålet er der pludselig mange spørgsmål der trænger sig på. De spørgsmål som er stillet, er stillet i henhold til hvem der er primær bruger af bilen. Til dette har [klageren] korrekt svaret, sig selv.

FAL § 8. Kendskab.

- Selskabet skal, når de får kendskab til forhold, gøre forsikringstager opmærksom på konsekvensen.

Selskabet har været bevidst om, at [klagerens søn] har været kontaktperson for alle de henvendelser der har været omkring bil, betaling og øvrige forhold i lang tid. Her indgår tydelig dokumentation i form af de tidligere skader, hvor netop [klagerens søn] har været kontaktperson, betalt og anmelder. Derfor kan dette ikke komme bag på selskabet. De har derfor ikke gjort opmærksom på, at de ville påberåbe sig reglerne heri i tide.

FAL § 9. Kendskab ved tegning.

- Selskabets kendskab til urigtige risikoplysninger ved tegning. Hvis dette er tilfældet så:

Konsekvens: Dækning.

Om selskabet er bekendt med, at [klagerens søn] hjælper med indtegning, betaling og andre forhold derhjemme kan næppe komme bag på selskabet. Der er af flere omgange henvendt sig fra [klagerens søn] omhandlende sager, hvorfor selskabet har været fuldt bevidst om, hvem der tog sig af sagerne. Selskabet har også været bevidst om forholdet jf. tidligere skadesager. Der er tilgået mange oplysninger til selskabet jf. tidligere skader mv., hvorfor dette ikke kommer som værende nye oplysninger, men et bekendtskab selskabet udmærket er vidende om.

Selskabet henviser i øvrigt til, at der skulle være tale om grov uagtsomhed i flere afvisningsbreve. Det er op til selskabet at løfte bevisbyrden herfor, hvilket ikke er sket til dato. Det kan desuden oplyses, at der ikke er noget rod i økonomien eller andre forhold, som ville gøre forsikringstager ville få noget økonomisk ud af at få stjålet sin bil.

FAL § 18 – 20. Sikredes fremkaldelse af forsikringsbegivenheden. Her snakker selskabet omkring FAL § 18.1 omhandlende fortsæt samt omkring FAL § 18.2 omhandlende grov uagtsomhed.

Der er ikke på noget tidspunkt baggrund for at sige der er tale om fortsæt eller grov uagtsomhed på den pågældende skadesag. Her må selskabet løfte bevisbyrden for, at der er årsagssammenhæng mellem den skete skade og det, at [klagerens søn] hjælper sin far, [klageren], der hjemme i forbindelse med anmeldelser, betaling og lign.

Der er ikke dokumenteret at der skulle foregå noget svigagtigt eller uagtsomt på denne skadesag, hvorfor selskabet ikke er berettiget til at opkræve forsikringstager udgiften på skaden.

Vi henviser på ny til henholdsvis praksis og presedens på sager af lignende karakter. Bemærk de ikke nødvendigvis omhandler biltyveri, men at praksis på områderne omhandlende urigtige oplysninger og grov uagtsomhed samt ejer/brugerforhold gennemgås og der ikke er tvivl om, at det er op til selskabet at føre bevis for dette. Alle vedlægges som bilag på sagen.

[AK 90.134 + AK 75.487 + AK 78.797 + AK 66.188 + AK 92.996 + AK 92.882 + AK 92.444]

Det fremgår af flere af disse kendelser, at der ifølge nævnets mangeårige praksis har selskabet, ved forsikringer der tegnes på grundlag af telefonsamtaler og lign., en streng bevisbyrde for, at selskabet rent faktisk har stillet de spørgsmål, der påberåbes som grundlag for urigtige risikoplysninger, og at forsikringstageren har svaret urigtigt herpå.

Vi fastholder derfor at [klageren] ikke skal tilbagebetale beløbet som er udbetalt til panthaver, idet selskabet er og var vidende om forholdene samt at der ikke på noget tidspunkt er afgivet urigtige oplysninger, som gør selskabet kan påberåbe sig FAL § 6. [Klageren] er primær bruger af bilen.

Der er ikke dokumenteret urigtige oplysninger og selskabet har aldrig undersøgt [klagerens] brug af bilen – det har alene omhandlet [klagerens søn] og dennes brug af bilen. Hertil har selskabet bragt urigtige oplysninger til sagen. Dette i form af afvisningsbrev fra maj måned 2019, hvor [klagerens søn] oplyser han er bruger af bilen, til i dag, hvor [klagerens] udtalelse pludselig er drejet af selskabet til, at han er primær bruger af bilen, hvilket er direkte urigtige oplysninger.

Ankenævnet for Forsikring

10.

95004

Vi kan derfor ikke tage til følge, at [klageren] skal tilbagebetale beløbet. Dette på baggrund af selskabets små justeringer i de udtalelser der er kommet og på den manglende dokumentation der er fra selskabet på, at dette overhovedet er blevet sagt. Herudover nævner selskabet flere gange, at der skulle være tale om grov uagtsomhed. Intet har selskabet formået at dokumentere.

Vi skal en sidste gang gøre opmærksom på, at der ikke i aftalegrundlaget og de fremsendte mails, er dokumenteret de forhold, som selskabet fremhæver værende deres afvisningsårsag.

Alene derfor skal vi på det kraftigste bede selskabet trække denne inkassosag og opkrævning tilbage og komme tilbage med dokumenterede beviser for, at forholdet er som selskabet oplyser det. Der er ikke løftet bevisbyrde for, at [klagerens søn] skulle være primær bruger og der skulle være handlet med grov uagtsomhed."

Nævnet har fået forelagt bilag fra sagen, herunder leasingaftaler af 21/1 2016 og 7/2 2018 underskrevet af klageren, regninger for service og vedligeholdelse af 5/5 2017 og 14/7 2017 udstedt til klagerens søn, tyverierklæring underskrevet af klagerens søn, og selskabets brev af 23/5 2019 til klageren.

Af politiets anmeldelsesrapport af 1/1 2019 fremgår bl.a.:

"Anmelder ANM [klagerens søn] ringede og oplyste, at [bil] var stjålet fra ovennævnte adresse, hvor både ANM og hans far bor - pt uvist om den er fjernet med rette nøgle, det ville ANM og hans far undersøge når de kom hjem igen - vejledt om at hvis nøglen også er fjernet fra hjemmet, så skal de ringe igen og anmelde indbrud.
Pt ingen umiddelbare spor eller mistanke."

På skadeanmeldelsen af 6/1 2019 er klagerens navn anført under punktet "kundens navn", og under punktet "privat E-mail" er anført klagerens søns mailadresse.

Af selskabets undersøgelsesrapport fremgår bl.a.:

"Undersøgelser

...

Forsikringstager: Bruger 1:

[Klagerens søn] (søn af LT. [klageren]) oplyste, at han for ca. 5 år siden fik frakendt sit kørekort i forbindelse med [...]. Han har sidenhen ikke fået generhvervet kørekortet. Han fik sit første kørekort til kat. B, da han var 18 år. ([årstal])

Kt. ses at være synet og toldsynet den 010216 og ved omh. syn at have kørt 178.000 km. Synet er foretaget hos [...] Bilsyn ApS, cvr. [...]

Ved opslag i bilbogen ses der ikke at være gæld i kt.

Ankenævnet for Forsikring

11.

95004

...

Afklarende samtale:

Bruger 1, [klagerens søn] blev den 23.01.19 efter aftale truffet personligt på hans bopæl. Han forklarede, at han har leaset ovennævnte køretøj via '[leasingselskab]', for 2 år. Han betalte en førstegangsydelse på ca. 80.000,- og har løbende pr. mdr. betalt kr. 5.500,-.

Efter de første 2 år tegnede han en ny kontrakt på 1 år, hvor han betalte ca. 30.000,- i førstegangsydelse for denne periode og løbende ca. 4.000,- pr. mdr.

Bruger 1 satte helt nye fælge på bilen i 2017. Han huskede ikke, hvad han betalte, men har kvitteringen et eller andet sted.

Han mener, at restværdien er ca. 130.000,- kr. uden afgift. Han ved intet om, hvad bilen evt. er værd p.t.

Leasingperioden på den sidste kontrakt udløber her i Februar mdr. 2019.

Bruger 1 fik bilen hjem via [leasingselskab] ([...]), som arbejdede sammen med en person ved navn [...] i [...], hvor Bruger 1 selv hentede bilen i [by 1]. Bilen havde [...] hentet i [udlandet].

Det er Bruger 1's far, som har skrevet under på leasingpapirerne, og grunden til det, skyldes, at Bruger 1 ikke har noget kørekort, hvorfor en evt. leasing af bilen ikke ville være kommet på tale, såfremt han brugte sin eget ID.

Det er Bruger 1, der bruger og kører bilen sammen med sin kæreste, [klagerens søns kæreste] (Bruger 2), men hans far anvender den også af og til, men det er sjældent - ca. en gang om mdr., såfremt hans egen bil ikke lige er til rådighed.

Bruger 2, [klagerens søns kæreste] har sin egen bil, men hun anvender også Bruger 1's bil, når den er til rådighed. Ellers er det Bruger 1 selv, der kører i bilen.

...

Bruger 1 har en firmabil (kassebil), som han anvender til at køre fra arbejdssted til arbejdssted.

...

Bruger 1 ringede med det samme via sin mobil ([...]) til politiet, som optog en anmeldelse.

Bruger 1 har alle sin forsikringer i [andet selskab]. Han oplyste, at han kunne have fået ovennævnte bil forsikret hos [andet selskab] for ca. 2.000,- kr. mindre end hos Købstædernes Forsikring, men det var 'et must', at det skulle være dem, da han lavede leasingkontrakten.

Bruger 1 har stadig alle sine forsikringer i [andet selskab].

Der har været en skade på ovennævnte køretøj, hvor den blev påkørt, mens den holdt parkeret. Modparten meldte sig ikke. Det er ca. 2 år siden, og han fik den lavet hos Bilcentret i [...]

Bruger 1 betalte ca. 7.700,- i selvrisiko. Resten klarede Købstædernes Forsikring.

...

[Leasingselskab] ved [...] blev kontaktet telefonisk den 25.01.19, hvor han blev gjort bekendt med anledningen.

Han forklarede, at leasingforholdene er overholdt, hvilket vil sige, at leasingtager har betalt sine afdrag til tiden. Der har ikke været tale om at sende rykkere ud til Bruger 1.

...

Der har telefonisk været snak om, at der skulle ske forlængelse af leasingperioden, men Bruger 1 har også tænkt over at købe bilen.

...

Spurgt oplyste han, at alt kommunikation mellem dem og Bruger 1 er foregået elektronisk, hvilket vil sige, at da kontrakten blev underskrevet var det mellem dem og [klageren] ([klageren søns] far), og det blev verificeret med NemId.

Køretøjet har [leasingselskabet] købt via et firma i [udland], og bilen er hentet hjem af en person ved navn [...], som freelance importerer afgiftsfrie biler fra [udland]. [Udland] fremsender købekontrakten med ovennævnte firma i [udland].

Den efterfølgende kommunikation mellem [leasingselskabet] og Bruger 1 er foregået med [klagerens søn].

...

Ft., Bruger 1, [klagerens søn] blev den 21.02.19 telefonisk kontaktet.

Han oplyste, at han betaler kr. 4.617,- i ydelse hver mdr., hvilket er anført i hans kontoudtog, som han har fremsendt. Beløbet står ud for en faktura, der har forskellige numre fra mdr. til mdr.

Han oplyste, at hans far på ingen måde er inde over mht. betaling af ovennævnte køretøj. Hans far bruger af og til bilen. Det er sjældent, men ca. en gang om mdr. Det er, hvis hans egen bil ikke lige er til rådighed.

Via de fremsendte kontoudtog er det konstateret, at der løbende indbetales kr. 4.617,- pr. mdr.

Resultat/sammenfatning

- Det er bruger 1, der har hentet kt. og betaler for dette.
- Han har ikke kørekort.
- Kt. er leaset i LT navn, idet det bruger vidste, at han ikke selv kunne leaset kt. - Bruger 1, forsøger, at sige, at bruger 2 også bruger kt., men dels har han ikke været kærester med hende, da han leasede kt. og dels så har hun selv en bil, og det er ikke sikkert, at man ville have accepteret hende som LT."

Af selskabets brev af 17/1 2020 til klagerens repræsentant fremgår bl.a.:

"Ad. tidligere skade

Den aktuelle sag er udtaget til kontrol, hvilket sker ved stikprøver.

Den tidligere skade fra 2017, har ikke været udtaget til kontrol.

Vi har således ikke været i besiddelse af de oplysninger vi har nu, da vi behandlede den tidligere skade.

Juridisk set er der grundlag for også at opkræve vores udgift i skaden fra 2017, hvilket vi nu vil overveje.

Jeres henvendelse giver ikke anledning til, at vi ændrer på vores afgørelse, og opkrævningen står således ved magt.

Status på opkrævning er, at der d.d. vil blive sendt et inkassovarsel til [klageren]."

Af forsikringsbetingelserne fremgår bl.a.:

"8. Risikoændring

Købstædernes Forsikring skal have besked, hvis;

- a) forsikringstager eller den faste bruger af køretøjet skifter adresse
- b) der sker ændringer i brugerforhold
- c) der anskaffes ekstraudstyr, som ønskes medforsikret
- d) køretøjets anvendelse ændres f. eks. til udlejning, vognmandskørsel eller lignende
- e) hvis køretøjet ombygges (f. eks. Ændret indretning eller motorydelse).

I disse tilfælde vil forsikringen blive ændret med virkning fra datoen for ændringen."

Nævnet udtaler:

Den forsikrede bil, som er leaset, blev den 6/1 2019 meldt stjålet til selskabet. Selskabet har efterfølgende udbetalt erstatning til leasingselskabet, idet leasingselskabet er noteret på politen som forsikringstager og efter de gældende vilkår har krav på erstatning, da leasingselskabet ikke har været vidende om, at bruger af bilen var en anden end klageren.

Twisten for nævnet vedrører, at selskabet har opkrævet hele skadeudgiften hos klageren med henvisning til forsikringsaftalelovens § 7, jf. § 6, stk. 1.

Selskabet henviser til, at det ikke ville have indtegnet bilen, hvis det havde været vidende om, at klagerens søn, der har fået frakendt førerretten og ikke har generhvervet den, er bruger af bilen. Sønnen kunne heller ikke have indgået leasingaftalen.

Klageren kræver, at selskabet frafalder tilbagebetalingskravet og anerkender, at der er tale om en dækningsberettiget forsikringsbegivenhed. Han kræver herudover, at selskabet tilbagekalder inkassovarsel mv.

Klageren har blandt andet anført, at selskabet ikke har løftet bevisbyrden for, at han ikke er rette bruger af bilen, og at han ved grov uagtsomhed har undladt at give oplysninger ved tegningen af forsikringen. Han henviser til, at sønnen har taget sig af alle kontaktmæssige opgaver, idet han er dårlig til dansk, at bilen er korrekt indregistreret, og at selskabet har anført en lang række udtalelser fra sønnen, der ikke er dokumentet. Klageren har herudover anført, at selskabet ikke har reklameret rettidigt, idet hans søn har været kontaktperson for alle de henvendelser, der har været omkring bilen, herunder betalingsforhold, og at det derfor ikke kan komme bag på selskabet, at sønnen varetager disse funktioner. Klageren har også bemærket, at en person gerne må betale en anden persons forsikringer, at det er i strid med lov og ret, at selskabet afviser dækning under henvisning til, at en anden person betaler ydelserne, og at selskabet ikke kan ikke påberåbe sig forhold, som fremgår i en leasingkontrakt, som er et forhold mellem klageren og leasingselskabet.

Selskabet har oplyst, at det fremgår af kontrakten mellem leasingselskabet og klageren, at bilen ønskedes forsikret igennem leasingselskabets flådeaftale, at klageren har deltaget ved indgåelsen af leasingaftalen, da klageren har benyttet sit NemID til at underskrive leasingaftalen, at leasingselskabet står som forsikringstager på policen, at klageren står noteret som bruger på policen, og at samme oplysninger fremgår hos SKAT og derved også af bilens registreringsattest.

Selskabet har til støtte for, at klagerens søn er primær bruger af bilen, blandt andet anført, at klagerens søn har erkendt, at han har været fast bruger af bilen, at klagerens søn har anmeldt skaden, at han ligeledes har betalt førstegangsydelser og leasingydelser, og at han har underskrevet tyverierklæringen.

Selskabet henviser endvidere til, at klageren var eller burde være vidende om, at det var hans søn, der skulle være primær bruger af bilen, og at klageren var eller burde være vidende om, at sønnen ikke selv kunne lease bilen pga. frakendelse af og efterfølgende manglende generhver-

Ankenævnet for Forsikring

15.

95004

velse af kørekort til bil, og at det følgelig heller ville være muligt at få bilen forsikret via leasing-selskabets flådepolice med sønnen angivet som bruger.

Nævnet bemærker, at det er selskabet, der skal bevise, at der er afgivet urigtige risikoplysninger ved forsikringens tegning.

Efter en gennemgang af sagen finder nævnet det bevist, at klagerens søn var den reelle bruger af bilen.

Nævnet har blandt andet lagt vægt på selskabets undersøgelsesrapport, hvoraf fremgår, at det er klagerens søn, der har hentet bilen og betalt for leasingaftalen, herunder førstegangsydelse og leasingydelse, at bilen er leaset i klagerens navn, idet klagerens søn vidste, at han ikke selv kunne lease bilen, og at klagerens søn i 2017 købte nye fælge til bilen. Det fremgår endvidere af undersøgelsesrapporten, at den efterfølgende kommunikation er foregået mellem leasingselskabet og klagerens søn.

Nævnet har også lagt vægt på, at det af klagerens søns kontoudtog fremgår, at han betalte leasingydelse, at det er sønnen, som har underskrevet tyverierklæring og anmeldte tyveriet til politiet, og at det ligeledes er sønnen, som har afholdt udgifter til reparation og service.

Efter nævnets opfattelse er det almindelig kendt, at præmien for en bilforsikring beregnes ud fra brugerens risikoplysninger, hvorfor klageren burde have oplyst, at hans søn var bruger af bilen og ikke havde kørekort. Nævnet finder, at undladelse heraf kan tilregnes klageren som groft uagtsomt.

Nævnet finder det ubetænkeligt at lægge til grund, at selskabet i henhold til sin acceptpolitik ikke ville have accepteret klageren som omfattet af flådepolice, hvis de rigtige oplysninger om ejer-/brugerforholdet var oplyst til selskabet i forbindelse med aftaleindgåelsen. Nævnet finder, at selskabet uden unødigt ophold har meddelt, at det ville påberåbe sig urigtige oplysninger ved

Ankenævnet for Forsikring

16.

95004

forsikringens tegning, og at selskabet efter forsikringsaftalelovens §§ 6, 7 og 8 har været berettiget til at annullere forsikringsaftalen med tilbagevirkende kraft til tidspunktet, hvor han blev omfattet af flådeforsikringen. Nævnet finder det ikke godtgjort af klageren, at selskabet tidligere har modtaget oplysning om, at sønnen er bruger af bilen, og at han ikke har kørekort.

Efter en gennemgang af sagen finder nævnet ikke grundlag for at kritisere, at selskabet har opkrævet klageren et beløb svarende til den erstatning, som selskabet har måttet udbetale til leasingselskabet. Nævnet har blandt andet lagt vægt på graden af klagerens uagtsomhed.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klageren får ikke medhold.

Jens Kruse Mikkelsen
formand